

SIYASİ TUTSAKLAR NE İSTİYOR ?

BORAN

**SİYASİ
TUTSAKLAR
NE İSTİYOR ?**

Hazırlayanlar:

Ahmet İbili
Ökkeş Karaoğlu
Resul Ayaz

BORAN Yayınevi:

Mimar Hayrettin Mah.
Doğramacı Sok. No: 25/66
Eminönü/İstanbul
Baskı/Tarih:

SİYASİ TUTSAKLAR NE İSTİYOR ?

Emperyalizme kölece bağımlılığa son verilmesi, sömürü ve sefaletin son bulması, işçi ve emekçi halklarımızın temel hak ve özgürlüklerinin tanınması, üzerlerinde baskı ve yasakların son bulması, halklarımızın eşitlik ve özgürlük temelinde birlik içinde kardeşçe bir arada yaşaması mücadelesi içinde özgürlükleri gasp edilen siyasi tutsaklar, hapishanede de olsalar siyasi, sosyal ve insani temel haklarının tanınmasını, baskı, tecrit, işkence ve katliamların son bulmasını istiyorlar.

Bunları istedikleri için tutsak alındılar. Ama inançlarını, isteklerini ve düşüncelerini terketmediler. Direndiler, onurlarını, inançlarını can bedeli korudular. İşte bunun için bugün F Tipi Hücreslerde yıllarca tek başına tutularak imha edilmeye, inançlarını, düşüncelerini, ideallerini terketmeye zorlanıyorlar. Ve onlar yine direniyorlar...

TUTUKLU VE HÜKÜMLÜLERİN İNSANİ, SOSYAL VE SİYASAL TALEPLERİ KARŞILANMADAN HAPİSHANE SORUNU ÇÖZÜLEMEZ

Bugüne kadar F Tipi Hücre hapishaneleri hakkında konuyla ilgili-ilgisiz hemen herkes bir şeyler söy-

ledi. Bu söylemlerin başında Adalet Bakanlığında somutlanan resmi görüş gelmektedir. Çeşitli devlet yetkililerine göre Türkiye'nin çözülmesi gereken öncelikli sorunlarının başında hapisaneler gelmektedir ve “çözüm” F Tipi hücre hapisanelerdir.

Buna göre tekli ve üçlü hücrelerde tutulacak tutuklu ve hükümlüler “ıslah” edilecektir. Bu Islahı sağlamanın yolu F Tipi hücre hapisaneleri bir an önce devreye sokmaktan geçmektedir. Değişik şekillerde bugüne kadar bunu söyledikleri gibi hızla F Tipi inşaatlarına da başladılar. Geline aşamada bu hücre hapisanelerinin kimisi bitmiş, kimisi de bitmek üzeredir.

Tüm bunları yaparken, F Tipi Hücrelerin inşaatına başlarken kendileri dışında konuyla ilgili **kimse** nin fikrini, önerisini almadılar. **Baro, ÇHD vb.** gibi hukuk kurumlarına sormadılar... **Tabip Odaları** gibi sağlık kurumlarına, **Mimar-Mühendis odaları** gibi insan yaşamına denk binalar yapmaktan sorumlu meslek örgütlerine, tutuklu ve hükümlülerin temel hak ve özgürlüklerini savunan, onlarla yakın ilişkide bulunan tutuklu ve hükümlü yakınları kuruluşlarına, çeşitli demokratik kitle örgütlerine sormadılar... **Hatta TBMM'de bile tartışmadılar...** Kısaca hiç kimseye sormadılar.

“Yaptık oldu” anlayışıyla hapisaneler gibi toplumu ilgilendiren bir konu da kendileri gizli kapılar ardında karar aldılar ve uygulamaya geçtiler. Kamuyunun bundan haberi olduğunda ise artık F Tipi hücrelerin inşaatlar bitmek üzereydi.

Konu kamuoyunun gündemine yansıdığına ve

buraların HÜCRE olduğu gerçekliğinden hareketle eleştiriler, tepkiler gelmeye başladığında demagoji üzerine kurulu açıklamalar yaparak yalan söylemeye başladılar. Demagoji ve yalanları ile kimseyi ikna edemeyince açıktan saldırmaya, F Tipi Hücre hapishaneleri eleştirenleri tehdit etmeye başladılar.

Oysa hapishanelerin nasıl olacağı sadece devletin değil halkın sorunudur. Açıktır ki, hapishaneler toplumsal bir konu ve sorundur. Dolayısıyla konuyla ilgili en geniş kesimlerin oluru ile ele alınmak zorundadır. Aksî tutum baskıcı, dayatmacı, **kendi dışında herşeye düşman faşist bir anlayışın ürünüdür**. Bugün yaşanan da budur. Böyle olduğu içindir ki, bu saldırıya karşı çıkış, her şeyden önce, faşizme özgü bu insanlık dışı amaca karşı çıkış anlamına gelmektedir.

Bugüne kadar gerek Adalet Bakanlığı'na gerekse de çeşitli basın-yayın kurumlarına defalarca çağrı yapmamıza rağmen kimse bizim düşüncemizi sormadı. Bu nedenle F Tipi Hücre hapishaneler hakkında ve onun yerine ne önerdiğimizize ilişkin düşüncelerimizi kamuoyuna bir kez daha sunuyoruz.

***20 Ekim 2000 Tarihinde Süresiz Açlık Grevi-
Ölüm Orucu eylemine başlayan; Bayrampaşa,
Ümraniye, Bursa, Çanakkale, Bartın, Gebze,
Malatya, Çankırı, Aydın, Buca, Ankara-Ulucan-
lar, Uşak, Ceyhan, Niğde, Nevşehir, Adana-
Kürkçüler, Yozgat hapishanelerindeki DHKP-C,
TKP(ML), TKİP Davalarından Yargılanan Siyasi Tutuklu ve Hükümlüler***

BUGÜNÜN TÜRKİYE’SİNDE “HAPİSHANELER SORUNU”NUN ÖZÜ DEVLETİN TESLİM ALMAYA, EZMEYE, BASKI VE ŞİDDET UYGULAMAYA DAYALI POLİTİKASIDIR

Bilinmelidir ki, cezaevlerinde bugün birincil sorun, “*Devlet otoritesinin yokluğu veya eksikliği*” vb. değildir. Bu konuda ciddi bir boşluk veya zayıflık söz konusu dahi değildir. Bütün cezaevlerinde idarelerin her gün bir kaç defa sayım alıp olağan aramalarını yapabiliyor olması vb. bunun fazlasıyla açık kanıtlarıdır. Buna karşılık bugün cezaevlerinde asıl siyasi ve adli bütün tutsaklar ciddi sorun ve tehlikelerle karşı karşıyadır. Bu tehlikelerin başında da **CAN GÜVENLİĞİNİN YOKLUĞU** gelmektedir.

Bugün cezaevlerindeki siyasi ve adli bütün tutuklu ve hükümlüler can güvenliğinden yoksundurlar. Adli tutuklular ve hükümlüler için tehdit aslolarak “derin devlet”in ve cezaevleri yönetimlerinin desteğine sahip mafya çetelerinden kaynaklıdır. Bunların haraç talepleri veya kendi aralarındaki iktidar savaşmaları adli mahkumların can güvenliğini ortadan kaldıran en büyük etkidir. Siyasi tutsakların can güvenliğini ortadan kaldıran saldırılar ve tehdit ise doğrudan doğruya devlet güçlerinden gelmektedir. Son 5 yıllık dönemde (1995-2000) düpedüz katliam amaçlı saldırılar sonucu **katledilen devrimci tutsak sayısı 27**’dir. 1995 Eylülü’nde **Buca’da 3**; Ocak 1996’da **Ümraniye’de 4**; 1996 Eylülü’nde **Diyarbakır’da 10**; Eylül 1999’da **Ulucanlar’da 10** arkadaşımız bizzat devlet güçlerinin silahlı saldırıları sonucu

katledilmiştir. Yaralananların tedavisi hala yapılmamıştır. Burdur ve Bergama hapishanelerine yönelik saldırılarda ise onlarca arkadaşımız ağır yaralanmıştır. Bu katliam ve saldırıların sorumluları, yeni saldırılar için korunup kollanırken açılan davalar da bizler yargılanmaya çalışılıyor. Bunun dışında, yine aynı dönem içinde **12 tutsak SAG ve ÖO eyleminde** (Mayıs-Temmuz 1996) şehit düşmüşler;

Bir çok arkadaşımız ise zamanında tedavi edilmediği hastaneye götürülmedikleri için can vermişlerdir. Ve daha onlarca arkadaşımız irili ufaklı bir dizi hastalıkla pençeleşmeye devam etmektedir. Bu arkadaşlarımız belli periyotlarla hapishanelerde yaşamlarını kaybetmekte veya son bir kaç gün için tahliye edilip dışarıda ölmeleri için bırakılmaktadır.

Görüldüğü gibi cezaevlerindeki siyasi tutsakların can güvenliklerini ortadan kaldıran tehdit ve saldırılar, doğrudan doğruya devletten gelmektedir. Tehdidin kaynağı ise **“cezaevlerinde devlet otoritesini sağlama”** demagojik bahanesi altında MGK tarafından belirlenip uygulanması istenilen politikalar. Cezaevlerinde bugüne dek yaşanan tüm sorunlar ve çatışmalar, bu bahane ve gerekçe ile gündeme getirilen dayatmaların, hak gaspı girişimlerinin, keyfi tutum ve uygulamaların sonucudur. Ulucanlar katliamında açıkça görüldüğü üzere onlarca tutsağın yaşamını yitirdiği operasyonlar veya sağlık ihmalleri hakkında doğru dürüst bir soruşturmanın dahi açılmayıp, kamuoyu baskısıyla birkaçı hakkında açılan göstermelik soruşturma ve davaların da Buca ve Diyarbakır katliamı örneklerinde olduğu gibi *“ranzadan düşerek ölmüşler”* şeklinde raporlar dü-

zenlenerek beraatla sonuçlandırılması, hatta Ulu-
canlar katliamı örneğinde olduğu gibi sorumlular
hakkında değil de katliamdan yaralı kurtulan dev-
rimciler hakkında davalar açılması, birçok ceza-
evinde MHP'li kimliğini açıkça ilan eden yöneticile-
rin ve jandarmanın keyfi uygulamalarındaki perva-
sızlık ve Erzurum, Malatya, Elbistan, Siirt, Yozgat gi-
bi işkenceleriyle ünlü cezaevlerinde bunların yıllar-
dan beri sürüp gelmesi gibi göstergeler vd. saldırı-
nın nasıl merkezi bir devlet politikasının sonucu ol-
duğunu kanıtlamaya fazlasıyla yeter.

İşte “F Tipi” cezaevleri uygulaması ile bu sistema-
tik saldırı ve imha politikaları şimdi bir adım daha
ileri ve daha kurumsal bir düzeye sıçratılmak isten-
mektedir. Hazırlanan mekanlar bu amaca uygun in-
şa edilmiştir.

F TİPİ HÜCRE HAPİSHANELERİ NEDİR?

F Tipi hücre hapisaneleri, genellikle tek ve kıs-
men üç kişilik hücrelerden oluşan bir hapisane sis-
temidir. Bu sistemin özü sosyal bir varlık olan insa-
nı tutukluluk koşullarındaki diğer insanlardan ayı-
rarak, **yıllarca tek başına bir hücrede** tutmaktır.

Bir insanı tek başına bir hücrede yalnızlığa mah-
kum etmek öncelikle insani değildir. **İnsani olma-
yan her uygulama yasal olsa bile meşru, haklı ve
hukuki olamaz.**

Zira F Tipi Hücre Hapishaneleriyle amaçlanan;
siyasi tutsakları katı bir tecrit ve izolasyona tabi tu-
tarak fiziksel ve ruhsal bakımlardan çökertme, kişi-
liksizleştirme, politik teslimiyet ve pişmanlığa zorla-

maktır. Bu teslimiyete zorlamanın, kişiliksizleştirmenin en uygun yöntemi olarak TECRİT, bunun mekanı olarak da HÜCRE gündeme getirilmektedir.

Bu yeni bir uygulama olmayıp ABD, Almanya, Fransa, İngiltere gibi emperyalist ülkelerin insanlık dışı deneyimlerinin bir sonucu olarak sistemleştirilmiştir. Bu sistemin insan hakları ile bir ilgisi olmayı aksine insanı kişiliksizleştirerek teslim alma üzerine kuruludur.

Bu sistem Türkiye'de yeni olmayıp 12 Eylül cuntası tarafından uygulanmaya çalışılsa da bizlerin direnişleri sonucu yaşama geçirilememiştir. Devam eden yıllarda ara ara gündeme getirilmiş ve yine bizlerin can bedeli direnişleri ile karşılanmıştır. En son 1996 Mayıs-Temmuz aylarındaki SAG-Ölüm orucu eylemimizle uygulanması durdurulmuştur.

F TİPİ HÜCRE HAPİSHANELERİNİN YASAL DAYANAĞI 3713 SAYILI YASADIR

Bugün gündeme getirilen F Tipi Hücre uygulamasının yasal dayanağı ise **3713 sayılı kanunun 16. maddesidir.**

“... MADDE 16. - Bu Kanun kapsamına giren suçlardan mahkum olanların cezaları, tek kişilik veya üç kişilik oda sistemine göre inşa edilen özel infaz kurumlarında infaz edilir. Bu kurumlarda açık görüş yaptırılmaz. Hükümlülerin birbirleriyle irtibatına ve diğer hükümlülerle haberleşmesine engel olunur...”

İşte bugün yapılan F Tipi Hücre hapisanelerinin yasal dayanağı 3713 sayılı yasanın bu 16. Maddesi-

dir.

Bu madde çok açık olarak yapımı tamamlanan F Tipi hapisanelerin nasıl olacağını göstermektedir: “...*Hükümlülerin birbirleriyle irtibatına ve diğer hükümlülerle haberleşmesine engel olunur...*” Bir diğer ifade ile tutsaklar yıllarca bir hücrede tek kişi olarak tutulacaklardır.

Bu uygulamanın insani olmadığı çok kısa sürede kamuoyu tarafından görülmüş ve F Tipi hücrelere ilişkin tepkiler gelişmeye başlamıştır. Bunun üzerine Adalet Bakanlığı yukarıdaki 3713 sayılı yasanın 16. Maddesini değiştireceklerini açıklamıştır.

Bahsedilen değişikliğin özü kısa zamanda belli olmuştur. **Treadman** denilen “*ıslah*” uygulamalarına karşılık verenlerin kütüphane, spor salonu gibi alanlardan yararlandırılacakları, ilgili maddenin böyle değiştirileceği açıklandı. Bir diğer ifade ile aslında bu açıklamalarla faşist hapisane idari-askeri personelinin dayatmalarını kabul edenler ile etmeyenler ayrımı yapılacağı ilan edilmiş oldu.

Kuşkusuz bu tür değişiklik açıklamaları ve hatta yasal adımları F Tipi Hücre hapisanelerine yönelik haklı tepkilerden kaçınmak için uygulanan basit birer aldatmacadır.

Zira sorun 16. Maddenin şu veya bu şekilde değiştirilmesi değildir. Bu noktada sorun ve çözüm arayışları ne “koğuş mu, oda mı hücre mi?” tartışmaları içine sıkıştırılabilir ne de 3713 sayılı yasanın 16. maddesinde değişiklik vb. kimi rötuşlarla saldırının özü ve karakteri ortadan kaldırılmış olur. Bu nedenle 3713 sayılı yasa özgülünde tüm halkı “**terörist**”

gören 3713 sayılı yasanın bütün sonuçlarıyla iptal edilmesidir.

Saldırının özünü kendi dışında herşeye düşman olan faşist anlayışın kendine **muhafif olan kesimleri teslim almak**, kişiliksizleştirmek amacı oluşturmaktadır. Bu, şu veya bu maddenin değiştirilmesinden öte uygulamanın bütün ayrıntılarına sinmiştir. Örneğin Adalet Bakanlığı'nın hazırladığı **Cezaevleri El Kitabı**'nda yapılmak istenen özetlenmiştir:

“... Teröristler birbirleriyle haberleşmemelidir. Çünkü terörist haberleşmediği zaman sudan çıkmış balık gibi olur. Başka bir ifadeyle teröristi ruhen ve fikir olarak besleyen kaynaklar veya kanallar kuru-tulunca, onun devrimci yanı, yıkıcı yanı ölür...”

Tam da bu noktada belirtmeliyiz ki, mevcut faşist yasalara göre “suç” teşkil eden kimi iddialarla yargılanmak, tutuklanmak veya ceza almak başka bir şeydir ama tutukluları **“ruhen ve fikren öldürmek”** istemek, “sudan çıkmış balık” yapmayı amaç edinmek çok daha başka bir şeydir.

İşte F Tipi Hücre hapishanelerle amaçlanan tam da budur. Böyle olduğu içindir ki diyoruz ki, F Tipi hücre hapishaneleri insani, meşru ve hatta hukuki değildir. Hapishaneler sorununun çözümü hiç değildir.

Bilinmelidir ki, bu noktada sorunun asıl muhatabı ve saldırının hedef konumunda bulunan siyasi tutsakların 12 Eylül yıllarından itibaren büyük bedeller ödeme pahasına kazandıkları hakları ve meşru taleplerini dikkate almayan hiçbir “çözüm”ün çözüm olmayacağı gerçeği gözardı edilmemelidir. Bu-

nun yapıldığı noktada önceki deneyimlerle de sabittir ki, ortada bir “çözüm” değil, ancak saldırı, katliam ve işkence ile tüm bunlara karşı direniş olacaktır.

F TİPİ HÜCRE HAPİSHANELERİ İLE AMAÇLANAN NEDİR?

F tipi saldırısı, kendisine karşı çıkan muhaliflerine yaşam hakkını dahi “çok” gören faşist anlayışın “ceza” ve “ıslah” uygulamasının bugünkü tezahür biçimidir. Bu anlayış, kendisine karşı çıkanı sadece zindana kapatmakla yetinmez; onu, muhalif bir tutum benimseyerek yerleşik düzene ve otoriteye karşı çıktığına “*pişman etmeyi*” amaçlar. Bu amaca ulaşabilmek için de baskı ve zulmün, işkence ve eziyetin en hayasız biçimi ve yöntemlerine de başvurmaktan çekinmez. Çünkü burada artık sorun sadece düzene karşı çıkmaya cesaret eden halk muhalefetinin ezilmesi, pişmanlık ve teslimiyete zorlanması ile de sınırlı olmaktan çıkar; onun şahsında tüm toplumu korkutup sindirerek, hakları için mücadele edip direnmekten uzak tutma amacına yönelir.

Dünya ve Türkiye halkları bu çağdışı, “**cezalandırma**” ve “**ıslah**” mantığını, **Hitler faşizminden bu yana** bütün faşist rejimlerin uygulamalarından, bu arada 12 Eylül askeri faşist cunta döneminde yapılanlardan tanımaktadır. Alman faşizminin toplama kamplarından başlayarak ilerleyen yıllarda Latin Amerika başta olmak üzere dünyanın birçok yöresinde askeri faşist dikta rejimleri eliyle uygulanan CIA patentli beyin yıkama ve pasifikasyon uygula-

maları, bu kapsamda Türkiye’de de 12 Eylül döneminde Mamak, Metris, Diyarbakır... zindanlarında işlenen insanlık suçları anımsanmalıdır. **“F Tipi” politikası bu yönüyle, 12 Eylül’ün cezaevleri politikasının hortlatılması, 12 Eylül’de başarısızlığın bugün bir kez daha denemesidir.** Ancak hücre tipi saldırısını sadece cezaevleriyle sınırlı, salt siyasal tutsaklara yönelik bir saldırı olarak görmek büyük bir yanlıdır. **Saldırı çok daha geniş kapsamlıdır ve tüm halka yöneliktir.** İçerideki siyasal tutsakların insani haklarına devrimci politik kimlik ve kişiliklerine yönelik hücre tipi saldırısı ile işçi sınıfı ve emekçi halka yaşamı zindan eden hak gaspları, ekonomik ve politik saldırılar arasında doğrudan ilişki vardır.

F Tipi saldırısı ile cezaevlerindeki politik tutsakların 12 Eylül döneminden beri nice can pahasına, yüzlerce günü bulan açlık grevleri, ölüm oruçları, direnişlerle kazandıkları tüm insani ve demokratik hakları gasp edilmek istenmektedir. Aynı kesitte dışarıda da emperyalist IMF reçeteleri doğrultusunda işçi sınıfı ve emekçi halkın en temel haklarına, onlarca yıllık sendikal ve demokratik kazanımlarına saldırılmakta yeni sömürü ve soygun paketleri dayatılmaktadır “F Tipi” Cezaevleri ile içerideki devrimci siyasal tutsakların aralarındaki dayanışma, birliktelik ve örgütlülükleri ortadan kaldırılmak istenmektedir.

Aynı saldırı dışarıda da işçileri sendikasılaştırma, memur sendikalarını tanımama, gençliğin örgütlenmesine izin vermeme, emperyalist tarımda yıkım politikaları ile köylüdeki açlık ve sefaleti derinleştirme, insan hakları kuruluşlarının faaliyetle-

rini dahi engelleme vb. biçimini almaktadır. Dolayısıyla bu yönüyle sorunun temelinde faşizmin, örgütlü toplumdan, özellikle de kendisine **muhalif güçlerin örgütlülüğünden duyduğu korku yatmaktadır**. Bu korku dışarıda olduğu gibi cezaevlerinde de “Devlet otoritesinin sağlanması” adına karşısındaki güçlerin direnme güçlerini ellerinden alarak onları “otorite” karşısında savunmasız hale getirmeyi, en başta da tecrit edip, yalnızlaştırmayı hedeflemektedir.

TUTSAK OLMAMIZ, EN TEMEL HAKLARIMIZDAN DAHİ MAHRUM EDİLMEK İSTENMEMİZİ HAKLI VE MEŞRU KILMAZ

Siyasal görüş ve inançlarımızı koruma hakkımız, yaşamımızı siyasal görüş ve inançlarımız doğrultusunda düzenleme hakkımız, bu temelde aramızda dayanışmamız, gönüllü birliktelikler ve örgütlülükler kurarak yaşama hakkımız... temel insan hakları kapsamında bizlerin en doğal ve en meşru hakkıdır. Cezaevlerinde bulunduğumuz gerçeğinden hareketle bu temel hak ve özgürlükleri bizler için “lüks” gören bir anlayış, daha önce de işaret ettiğimiz gibi faşizme özgü bir “ceza” ve “ıslah” anlayışını yansıtır.

Kaldı ki, siyasi tutsaklar olarak bizler; Devletin destek ve himayesinde kirli operasyonlarda maşra olarak kullanılan Susurluk ve benzeri faşist çetelere mensup olmaktan , en aşağılık insanlık suçlarından biri olarak uyuşturucu kaçakçılığında, işkencecilikten, rüşvet, ihale yolsuzluğu, hayali ihracat, nüfuz

ticareti, hırsızlık ve vurgunculuk gibi yüz kızartıcı suçlardan, çek ve senet tahsilatçılığı vb. dolayı değil devrimci siyasal düşünce ve eylemlerimizden dolayı cezaevlerinde bulunmaktayız.

Yaşlı-genç, kadın-erkek binlerce tutsağız. Halkın tüm kesimlerinden gelen, **bu toprakların insanlarıyız**. İnsanlığın ilerlemesi ve kurtuluşunun ancak toplumsal sosyalist bir düzenle mümkün olabileceği düşüncesi, hepimizin paylaştığı ortak bir inanç ve idealdir. Bu inancımızın, düşüncelerimizin doğal sonucu olarak emperyalizme, faşizme, feodalizme, kapitalist sömürü ve soygun düzeni ile onların temsilcilerine karşı çıkmışız, bu doğrultuda mücadele etmişiz ve bundan dolayı da faşist devlet tarafından tutsak alınıp cezaevlerine kapatılmışızdır. Cezaevlerine kapatılmakla bizim özgürlüğümüz zaten kısıtlanmıştır. Bunun kendisi bir “ceza”dır. Ama bununla yetinmeyip bunun da ötesine geçen bir “ceza” ve “ıslah” anlayışı asla kabul edilemez. Hiçbir gerekçe veya mazeret böyle çağdışı bir yönelim ve uygulamayı “haklı” ve “meşru” kılamaz. Bu sınır çizgisinin aşıldığı noktada, çağdaş, demokratik ve insani bir ceza ve infaz sisteminin yerine karşısındakilerinin sosyal ve insani hiçbir hakka sahip olmayacaklarını düşünen, onları siyasal ve fiziksel olarak tasfiye amacına sahip, intikamcı faşist bir cezalandırma anlayışı ve yönelimi ile karşı karşıyayız demektir. Buna karşı **direnmek bir “hak” ve aynı zamanda bir “görev”dir**.

Toplu haldeyken bile yaşanan saldırı ve katliamlar, bizleri siyasi inanç ve düşüncelerimizden vazgeçirmeye yönelik keyfi dayatma ve sınırlamalar, cin-

sel taciz ve tecavüz de dahil her türlü ahlaksızlıklar, onur kırıcı tutum ve uygulamalar sayısız somut örneklerle ortadayken, bu birlikteliğin parçalandığı **can güvenliği de dahil her şeyin hücrelerin anahtarlarını elinde tutan faşist görevlilerin insaf ve vicdanına bağlı hale geldiği** tecrit ve izolasyon koşullarında nelerin yaşanabileceğini kestirmek zor olmasa gerekir. Tek ve üç kişilik hücrelere, tecrite, izolasyona dayalı F tipi uygulaması insanı dış dünyadan yalıtarak **yalnızlaştırmayı, iradesini parçalamayı, kişiliksizleştirmeyi, insanı insan yapan sosyal yanını öldürmeyi, ruhsal ve bedensel olarak yavaş yavaş ve sessiz bir şekilde imhayı amaçlamaktadır...** İşte bugün bu program üzerine oturtulan F tipi uygulamasının da yaratacağı sonuçlar bunlardır. “**Beş yıldızlı otel**”, “**lüks oda**” yalanları altında yaratılmak istenen sonuç budur. Ve bu uygulama kesinlikle “hapishaneler sorununun” çözümü değildir.

Çünkü insan sosyal bir varlıktır. İnsanı insan yapan en temel özelliktir bu. Eğer insanı varlık şartı olan bu sosyal zeminden çıkartır ve bunu süreklileştirirseniz her gün süren ve insanı adım adım öldüren bir işkence yapıyorsunuz demektir.

Kuşkusuz hücrelerde saldırının sadece böyle zamana yayılan psikolojik bir işkence ile sınırlı kalmayacağı da açıktır.

Bugün, Buca, Ümraniye, Diyarbakır, Ulucanlar, Burdur ve Bergama saldırı ve katliamlarını gerçekleştirenler, **onay verenler hala görevlerinin başındadır.** Bu anlayışın idare ettiği hücrelerdeki siyasi tutsakların karşılaşacağı fiziki işkenceleri tahmin etmek zor değildir. Denilebilir ki, zindancılık ve katli-

amcılık anlayışının hüküm sürdüğü bir sistemde bugün koşullarda olmayan can güvenliği yarın hücrelerde hiç olmayacaktır. Bugün koşullarda kalan tutsaklara saldıran, katledenler hücrelerde bunu pekala çok daha rahat yaparlar. **Var mıdır bunun güvencesi? Bu güvenceyi kim verebilir?**

Bugün yaptığı katliamları savunan bir devletin “güvenlik sağlanacaktır” sözü ne kadar inandırıcıdır? Her “**güvenlik ve otorite sağlanacaktır**” dediklerinde hapishanelerde katliamlar yaşandığı açık değil mi?

Hücrelerde sadece psikolojik ve fiziki işkence değil, sessiz imha politikası da bu kez gerçekten sessiz sedasız uygulanacaktır.

Bugün ülkemizdeki hapishanelerde **tedavi edil-meyerek sessizce imha edilen**, edilmek istenen yüzlerce hasta tutuklu ve hükümlü vardır. Bu arkadaşlarımız, yaşamlarını tek başına sürdüremeyecek, kendi ihtiyaçlarını dahi karşılayamayacak durumdadırlar. Ciddi bir tedavi uygulanmadığı için bir çoğunun durumu her geçen gün ağırlaşmakta ve artık dışarıda bir kaç gün içinde **ölecekleri kesinleştikten sonra tahliye edilmektedirler**. İşte bu sessiz imhadır. İşte bu politika hücrelerde daha kanlı uygulanacak ve şu veya bu hastalık nedeniyle bir çok tutuklu ölüme terk edilecektir.

Çünkü tedavi için inançlarını terk etmesi, düşüncelerini değiştirmesi, pişman olması istenecektir. Bu yapılmayan bir şey değildir. Bugün bile resmi görevliler benzeri uygulamaları yapabilmektedir.

Kimse bize koşullarında sağlıklı bir şekilde yaşa-

yan arkadaşlarımızı ateşli silahlarla katleden, işkence eden devletin, hücrelerdeki hasta arkadaşlarımızı tedavi edeceğini söylemesin.

HAPİSHANELERDE DEVLET BASKISI VE SALDIRILARI VARDIR. GEREK BU BASKI VE UYGULAMALARA KARŞI KİŞİLİĞİMİZİ KORUMAK GEREKSE DE DÜŞÜNCELERİMİZİN BİR SONUCU OLARAK ÖRGÜTLÜ OLMAMIZ MEŞRU HAKKIMIZDIR

Ülkemizdeki yoksulluğun geldiği boyut bilinmektedir. Her geçen gün daha ağır uygulanan IMF politikalarının doğal sonucu olarak yoksulluk oranı artmaktadır. Bu durum doğal olarak hapisanelerde tutuklu ve hükümlülere de yansımaktadır. Adalet Bakanlığı'nın tutukluların asgari düzeydeki iâşe bedellerini bile karşılamaktan aciz olduğu resmi açıklamalarla bilinmektedir. Tutuklayarak can güvenliğini garanti ettiği tutukluları besleyemeyen ama katleden bir uygulama ile karşı karşıyayız. Bu durum “asmayıpta besleyelim mi” anlayışının bir tezahürüdür aslında.

Nasıl toplumda dar gelirli, yoksul insanlar varsa, bu insanlar tutuklandıklarında da durumları aynıdır. Bir diğer ifade ile ülkemiz hapisanelerinde hiç bir geliri olmayan, maddi olarak hiç bir yardım almayan, tek bir ziyaretçisi dahi olmayan ya da gelmeyen insanlar vardır. Bu tutsakların hücrelerde nasıl yaşayacağını, yaşatılacağını tahmin etmek zor olmasa gerek. Kısaca tüm insani ihtiyaçları treadmill'a bağla-

nacaktır. Bir diğler ifade ile teslimiyet dayatmak için yeni bir yöntem yaratılmış olacaktır. Bir diğler ifade ile tutuklulara “... ihtiyaçlarını ‘paran kadar’ karşı-larsın, paran yoksa ihtiyaçların için dediklerimize uyacaksın...” denilecektir.

Oysa bugün bu durum ÷lkemiz hapishanelerinde on yıllar içinde çözülmüştür. Adına komün denilen eşit haklara sahip olunan ihtiyaç ve olanakların ortak değlerlendirildiğı, ortak siyasal bir yaşam biçimi ve dayanışma yaratmıştır. Bu tutsaklar için asgari bir örgütlenmedir.

Kendi dışında ve kendisine muhalif her türlü örgütlenmeye karşı olan faşist anlayış, dışarıda olduğu gibi içeride de örgütlenmeye karşıdır. Son 1 yıl içinde artan oranda demagojik açıklamalarla, “**hapishanelerde örgüt baskısı var**” diyerek esas olarak tutsakların örgütlülüğünden nasıl rahatsız olduğunu ilan ettiler.

Bu demagojiye karşı sayısız kez gerek Adalet Bakanlığı yetkililerini gerekse de bakanlığın bu demagojilerine inanan gazetecilerine çağrı yaptık. **Gelin istediğinin hapishanede istediğinin kişi ile görüşün, yaşamımıza ve ilişkilerimize tanık olun dedik.** Ama bir cevap alamadık. Çünkü bu kesimlerin gerçek ile bir ilgileri yoktu, onlar demagojik açıklamalarına devam ettiler.

Kuşkusuz bu ve benzeri tavırların altında yatan esas neden faşizmin kendi dışındaki her türlü örgütlenmeye düşman olması vardır. Oysa hapishanelerdeki **siyasi tutsakların kendi aralarında örgütlü yaşamaları doğaldır.** Bu düşüncelerinin, inançlarının

bir gereğidir. Böyle olduğu içindir ki, bugün hapisanelerde tutulan siyasi tutsaklar kendi aralarında örgütlü yaşarlar, hatta **Cezaevleri Merkezi Koordinasyonu** ismiyle ülke genelinde kabul görmüş meşru bir örgütlenmeleri de vardır. Cezaevleri Merkezi Koordinasyonu ülkenin değişik hapisanelerinde kalan tutsakların sorunları, tutsaklara karşı gerçekleştirilen saldırı, baskı ve hak gasplarına karşı alınacak tavırlar hakkında adından da anlaşılacağı üzere bir Koordinasyon sağlamaktadır. Ve bugüne kadar defalarca Bakanlık yetkilileri ile sorunlar üzerinde konuşulmuş, tartışılmıştır. Yani bugün **CMK genel kabul görmüş bir örgütlenmedir.**

Evet bir örgütlenmedir ve hapisanelerdeki siyasi tutsaklar örgütlüdür. Faşizmin tutsaklara karşı baskı, hak gaspı, saldırı ve yaşanan sorunlara karşı kurulmuş bir örgütlenmedir bu. Kendisine karşı sorunları, çözümleri ve düşünceleri etrafında birleşen hiç bir kişi, güç ve kesim istemeyen faşist anlayış, dışarıda olduğu gibi tutsakların örgütlenmesine de tahammül edememektedir. Bu örgütlenmeye dağıtmak ve bu saldırısını meşrulaştırmak için kamuoyuna yönelik “... **içerde örgüt baskısı var...**” yalanına devam etmektedir. Ancak defalarca çağrı yapmamıza rağmen bu “baskı”yı somutlayamamışlardır. Bilinmelidir ki, bugün hapisanelerde varolan baskı bizzat devlet ve faşist mafya çetelerinden kaynaklanmaktadır.

Sonuç olarak daha da ayrıntılandırılabilen tüm bu nedenlerle bizler diyoruz ki;

F Tipi hapisaneler “çözüm” değil, birer işkence merkezi olarak çözümsüzlük getirecektir.

Bunun yerine önerimiz;

◆ F Tipi Hücre Hapishaneler **kapatılmalıdır**.

◆ Bütün bir halkı “terörizm” demagojisi ile suçlayarak “zanlı” haline getiren; işkence, katliam ve infazları yasallaştıran, bunları gerçekleştiren işkenceci-katilleri koruyan 3713 sayılı Anti-Terör yasasının sadece F Tipi hücreleri yasal dayanağını oluşturan 16. maddesi değil, tamamen anti-demokratik olan ve sonuçları artık iyice görülen bu yasa bütün sonuçlarıyla birlikte **kaldırılmalıdır**.

◆ Bugüne kadar süren **F Tipi Hücre hapishanelerin yapımı derhal durdurulmalı**, buralara bu haliyle tutuklu ve hükümlü tutsakların götürülmeyeceği yetkililerce açıklanmalıdır.

◆ Kuruluş amacı ve 1984’ten beri uygulamalarıyla özel-olağanüstü mahkemeler olan **Devlet Güvenlik Mahkemeleri kaldırılmalı**, verdiği cezalar bütün sonuçlarıyla kaldırılmalıdır.

◆ 21 Eylül 1995 tarihinde BUCA hapishanesinde üç arkadaşımızın **katledilmesinden**; 4 Ocak 1996 tarihinde ÜMRANIYE hapishanesinde dört arkadaşımızın **katledilmesinden**; 24 Eylül 1996 tarihinde DİYARBAKIR hapishanesinde on arkadaşımızın **katledilmesinden**; 26 Eylül 1999 tarihinde ULUCANLAR hapishanesinde on arkadaşımızın **katledilmesinden** ve tüm bu saldırılarda onlarca arkadaşımızın yaralanmasından **sorumlu olanlar** kamuoyuna açık bir şekilde hızla yargılanıp **cezalandırılmalıdır**.

◆ 5 Temmuz 2000 tarihinde BURDUR hapishanesinde arkadaşlarımıza saldıran, **kolları kopartan**, yaralayan, **tecavüz edenler** ve bu operasyonun em-

rini verenler, kamuoyuna açık bir şekilde hızla yargılanıp **cezalandırılmalıdır**.

◆ Değişik tarihlerde ve yerlerde gözaltındayken bizlere işkence yapanlar açığa çıkartılmalı, kamuoyuna açık bir şekilde hızla yargılanıp cezalandırılmalıdır. Bu işkenceciler hakkında gerek savcılıklara gerekse de TBMM komisyonlarına başvurularımız vardır. “Takipsizlik kararları” ile **işkencecilerin korunmasından vazgeçilmelidir**.

◆ Çeşitli hastalıkları sabit olan, 1996 Ölüm orucu sonrası rahatsızlıkları süren, çeşitli operasyonlarda yaralanan ve tedavileri yapılmayan arkadaşlarımız derhal ve koşulsuz olarak **salıverilmelidir**.

◆ Tüm hapishanelerde Tabibler Birliği ve ilgili kentin Tabib Odaları gözetiminde sağlık denetimleri zaman geçirmeksizin yapılmalıdır. Alınan sonuçlar kamuoyuna açıklanmalıdır.

◆ 1991’den itibaren gaspedilen açık görüş hakkımız sağlanmalı, böylece tüm tutuklu ve hükümlülere belli periyodlarla **açık görüş hakkı sağlanmalıdır**.

◆ Sadece faşist mafya babalarının, çetecilerin değil, tüm tutuklu ve hükümlülerin belli periyodlarla yararlanması için arar-aranır telefon imkanı yasal olarak sağlanmalı, bu uygulamaya derhal geçilmelidir.

◆ Her hapishaneye acil müdahaleleri yapacak **doktor ve sağlık personeli** ile teknik anlamda yeterli ambulanslar sağlanmalıdır. Uzmanlık gerektiren hastalıklarla ilgili Tabib Odalarının atayacağı uzmanların belli periyodlarla hapishanelerde kontroller yapması **sağlanmalıdır**.

◆ Savunma ve tedavi hakkımızı gasp eden “**Üçlü**

Protokol” iptal edilmelidir. Avukatlarımız üzerindeki baskılar, meslek onurları ve kişi ahlaklarını rencide edici “arama” adı altındaki baskıcı uygulamalar kaldırılmalı, savunmanın dokunulmazlığına uygun yasal düzenleme ve uygulamalar Baro’ların önerilerine uygun bir çerçevede yapılmalıdır.

◆ Tutuklu ve hükümlülere ilişkin idari, disiplin vb. uygulama ve kararlara ilgili tutuklunun avukatlarının katılımı sağlanmalıdır.

◆ Kitap, dergi, gazete yasaklamalarına son verilmelidir. Piyasada satılan yayınlar içeri verilmeli, tutukluların sanatsal, kültürel, siyasi üretimlerine zemin sağlanmalıdır.

◆ Hapishaneler, belli periyotlarla ilgili kentin Barosunun atayacağı avukatlar, Tabipler Odasının belirleyeceği hekimler, tutukluların belirleyeceği avukatlar, tutukluların belirleyeceği tutuklu aileleri, Tutuklu ve Hükümlü Aileleri ile insan hakları ihlalleri ile ilgili DKÖ’lerin atayacağı temsilciler ile Tüm Yargı-Sen’in atayacağı temsilcilerinden oluşan **bir heyet tarafından denetlenmelidir**. Bu denetim keyfiyete bırakılmamalı, yasal güvence altına alınmalıdır. Bakanlığın yasallaştırmaya çalıştığı konuyla ilgisiz ve faşist kişilerce oluşturulacak denetleme mekanizması iptal edilmelidir. Bunun yerine yukarıda ifade ettiğimiz tarzda Denetim Komisyonları yasallaştırılmalıdır.

◆ Ailelerimizin hapishane kapılarında gözaltına alınmasına, tehdit edilmesine ve tutsak yakınları üzerindeki baskılara artık son verilmelidir.

◆ Ziyarete gelen ailelerimize yönelik gayri ahlaki

ve onursuz arama dayatmalarına son verilmelidir.

◆ Hükümlülere dayatılan sürgünlerden vazgeçilmesi, hükümlülerin ailelerinin, yakınlarının bulunduğu hapisanelerde kalmalarına öncelik tanınmalıdır.

◆ İaşe bedelleri ve harcamalar konusunda yapılan suiistimler olanca açıklığı ile ortadadır. Bu nedenle komik bir rakam olan iaşe bedeli arttırılmalı, hapisane mutfağı tutuklu ve hükümlülerin denetimine açılmalıdır.

A- HAPİSHANELERDE TUTUKLU VE HÜKÜMLÜLERİN İNSANİ, SOSYAL, SİYASAL TALEPLERİ KARŞILANMADAN İNSANCA YAŞAM KOŞULLARI SAĞLANAMAZ

Hapishane Binalarının Durumu: Türkiye'deki hapisane binalarının tamamına yakını buralarda yaşayacak olan insanların da insan oldukları gerçeği ve insani ihtiyaçları gözetilerek inşa edilmemiştir. Hapishane binaları inşa edilirken mantık "güvenlik" adına hep tutuklu ve hükümlüleri ezmek, tüm hak ve özgürlüklerden mahrum bırakmak üzerine şekillendiğinden, insanca yaşam koşulları ve ihtiyaçları hesaba katılmamış, bilinçli olarak ihmal edilmiştir. Bugün F Tipi Hücre hapisaneleri ile bu anlayış sürdürülmektedir.

Bina İçi Düzenlemelerde Tutuklu ve Hükümlülerin Talepleri ve İhtiyaçları Temel Alınmalıdır;

1-) Tutukluların siyasal-sosyal-kültürel özellikleri göz önünde bulundurularak, tutuklu ve hükümlüle-

rin uyum içinde bir arada kalabilmelerini sağlamak amacıyla, kiminle kalmak istedikleri onların tercihi- ne bırakılmalıdır.

2-) Değişik koşullarda kalan tutuklu ve hükümlülerin gerek savunma amaçlı gerekse sosyal-kültürel ihtiyaçlarının karşılanması nedeniyle birbirleriyle iletişim kurma olanakları sağlanmalıdır. Koşullar arası ziyareti engelleyici uygulamalara son verilme- lidir.

3-) Hapishanede, tutuklu ve hükümlülerin kulla- nım alanı içinde olan mekanlar arasında engelleyici uygulamalar olmamalıdır.

4-) Aynı koşullarda bulunan kullanıma açık yatakhane, yemekhane, çalışma-okuma bölümleri arasında fiziki engeller bulunmamalı, tutuklu ve hükümlüler koşullar içindeki bu bölümlerden tüm gün yararlanabilmelidir.

5-) Kullanılan tüm yatacak, yemek yenecek, çalışma yapılabilecek yerler aydınlatma, havalandırma ve ısıtma açısından ihtiyacı karşılayacak şekilde düzenlenmelidir. Kullanım alanlarının yeterli olması- na özen gösterilmelidir.

Tutuklu ve Hükümlülerin Dış Dünya İle İlişkileri Engellenmemeli, Sınırlandırılmamalıdır;

Her tutuklu ve hükümlü dış dünya ile bağ kurma ve onun bir aracı olarak sosyal ve kişisel gelişmesini sağlamak için gerekli olanaklara sahip olmalıdır. **Bu çerçevede;**

1-) Aile, akraba, arkadaşları, dostları vb. ile soyadı

uyması zorunluluğu, akrabalık derecesi gibi sınırlamalar getirilmeksizin her gün görüş yapabilmek olanağı sağlanmalıdır.

2-) Kapalı görüşlerde birbirleriyle fiziki temas engellense de görüş yüzyüze ve bir yabancıyı dinlemesine meydan vermeyecek şekilde yapılmalıdır.

3-) 3713 sayılı yasa ile siyasi tutsaklar açısından gasp edilen açık görüş hakkı en az ayda bir yapılmak koşuluyla yeniden tanınmalıdır.

4-) Evli tutuklu ve hükümlüler için çocukları ve eşleriyle açık görüş yapabilmek olanağı sağlanmalıdır.

5-) Dünyadaki politik-aktüel olayları izleyebilecek, kültürel gelişmelerini sağlama ihtiyacını karşılamak amacıyla TV-Video, Çanak Anten, Radyo, teyp, bilgisayar, walkmen türü araçların verilmesi sağlanmalıdır.

6-) Ana dili farklı olan her tutuklu ve hükümlünün ana dilinde konuşma ve yazışma hakkına saygı temelinde hiç bir sınırlama getirilmemeli, gerekli kolaylıklar sağlanmalıdır.

7-) Tutuklu ve hükümlülerin cezaevinden ailelerini vb. arayabilmesi için telefon olanağı sağlanmalı. Bu oluncaya kadar en azından acil durumlar için olanak yaratılmalı. Mektup, telgraf vb. her çeşit haberleşme olanaklarının keyfi biçimde engellenmesine son verilmelidir.

8-) Dışarıdan gelen ziyaretçiler için uygun ve yeterli bekleme salonları yapılmalı, bekleyen ziyaretçilerin temel ihtiyaçlarını karşılayabilecek düzenlemeler olmalıdır.

9-) Ziyaretçilere yönelik polis, asker, personel vb.den kaynaklı her türden saldırı ve tacize son verilmelidir.

10-) Dışarıdan tutuklu ve hükümlülere gelen para miktarı sınırlandırılmaya gidilmeden doğrudan kendisine verilmelidir.

11-) Dünyadaki teknolojik gelişimin geldiği boyut ve günlük yaşamda bu teknolojinin kullanımının yaygınlığı düşünüldüğünde, tutsakların bu teknolojiyi öğrenebilmesi ve yakından takip edebilmesi için bilgisayar, telefon ve internet olanaklarından yararlanmalarının koşulları yaratılmalı, isteyenlere bu konunun eğitimi verilmelidir.

12-) Dünyadaki gelişmeler artık ana dil yanında aynı zamanda ikinci bir dili adeta zorunlu kılmaktadır. Bu nedenle isteyen tutuklu ve hükümlülere yabancı dil eğitimi verilmeli, bunun koşulları yaratılmalıdır.

Siyasi Tutukluluk Hakkı Tanınmalıdır;

Mevcut yasa, tüzük ve genelgeler tutuklu ve hükümlüleri adli, siyasi diye gruplara ayırır ve “siyasi suçlar” diye bir ayırım getirirken, tutsakların hakları gündeme geldiğinde ise bu ayırım yok sayılarak, siyasi tutuklu ve hükümlülerin siyasi kimlikleri yok edilmeye çalışılmıştır. Bu yüzden infaz sisteminde siyasi tutuklu ve hükümlü ayırımı net olarak belirlenmeli ve statülerine açıklık kazandırılmalıdır. Siyasal ve buna bağlı olarak hukuki statümüze açıklık kazandırılmalı, “terörist”, “anarşist” vb. kavramların kullanılmasından vazgeçilmelidir.

Bu statüde şunlar yerelmalıdır:

1-) Siyasi tutuklu ve hükümlülerin düşünce ve görüşlerine saygı duyulmalı, düşüncelerinden dolayı hapishanelerde bulunan tutsaklar hiç bir şekilde düşüncelerinden vazgeçirilmeye çalışılmamalı ve siyasi görüşlerinden kaynaklı hiç bir hak ve özgürlükleri kısıtlanmamalı, bu yönlü tüm baskı ve işkencelere son verilmelidir.

2-) Siyasi düşüncelerini koruma, geliştirme temeline yapmak istedikleri tüm sosyal-siyasal-kültürel-bilimsel çalışmalarına olanak tanınmalı, kısıtlamalarda bulunulmamalı ve bunları kamuoyunun bilgisine sunmalarına, tartışmalarına engel olunmamalı.

3-) Siyasi tutuklu ve hükümlülerin kendi görüşleri ve inançları doğrultusunda yaptıkları toplu etkinlikler, anma, kutlama, seminer vb. çalışmalarına hiç bir şekilde kısıtlama getirilmemeli ve müdahale edilmemelidir. Bu etkinliklerini yapabilmeleri için bir çok hapisahnedede boş tutulan konferans salonu vb. yerler tahsis edilmelidir.

4-) Siyasi tutuklu ve hükümlüler için özel anlamı olan resim, amblem vb. sembollere saygı gösterilmeli, koşullarında bu tür sembollerin bulundurulması engellenmemelidir.

Tutuklu Temsilciliği Kurumlaşmalıdır;

1-) Ceza ve tutukevlerinde tutsaklar ve hapisane yönetimi arasında iletişimi sağlamak, tutukluların sorunlarını, istek ve önerilerini yönetime iletmek ve tutsaklara yönelik keyfi uygulama, hak gaspları vb.

engel olmak için **temsilcilik kurumu** kabul edilmelidir.

2-) İdare onayı aranmadan tutuklu ve hükümlülerle ilgili kararlarda söz ve yetki hakkı olmalıdır.

3-) Siyasi tutuklu ve hükümlüler için **siyasi temsilcilik** statüsü kabul edilmelidir. ...

İtirafçılık ve Pişmanlık Dayatmalarına Son Verilmelidir;

Özellikle 12 Eylül faşist cunta yıllarında çıkarılan yasalarla bir statü haline getirilmeye çalışılan “itirafçılık” “pişmanlık” bugün de çeşitli baskı yöntemleriyle siyasi tutuklu ve hükümlülere dayatılmaktadır.

1-) İnsanı savunduğu düşüncelerden, inançlarından arındırıp, kişiliksizleştirip, zavallı insanlar yaratmayı hedefleyen pişmanlığı, itirafçılığı kabul ettirmek için sürdürülen; infaz yakma tehditleri, baskı-işkence, katliam vb. her türlü baskıya **son verilmelidir**.

2-) Pişmanlık ve itirafçılık statülerini düzenleyen tüm yasa ve genelgeler **iptal edilmelidir**.

3-) Tutuklu ve hükümlülerin hapisanelerden alınarak işkence merkezlerine, emniyet müdürlüklerine götürülmesi ve işkencelerle itirafçılığa zorlanmaları **engellenmelidir**.

4-) Hapisanelerde itirafçıların konulduğu ve itirafçılığın özendirildiği, örgütlendiği, siyasi tutsaklara yönelik bir provokasyon merkezi haline getirilen koğuşlar **dağıtılmalıdır**.

5-) Tutuklu ve hükümlülerin itirafçılaştırılması amacıyla tutsak yakınlarına uygulanan baskı ve tehditlere **son verilmelidir**.

Tecrit-Sürgün Politikalarına, Tabutluk Uygulamalarına Son Verilmelidir;

Yıllardan beri uygulanmaya çalışılan siyasi tutsakları birbirinden toplumdandan, dış dünyadan yalıtımayı hedefleyen, özellikle siyasi tutsakların sayılarının fazla olduğu, keyfi uygulamalara, baskılara hak gasplarına karşı direnebilmelerini engellemek için bölüp parçalamayı, yalnızlaştırmayı hedefleyen tecrit ve sürgün uygulamalarına son verilmelidir. **Bunun ilk adımı olarak;**

1-) 3713 sayılı yasada öngörülen “özel infaz kurumları” adı altında yapılan “**Tabutlukların**” “**F Tipi**” denilen hücre hapisanelerin **yapımları durdurulmalıdır**.

2-) Aynı mahkemelerde davası görülen, dosya kapsamı gereği birlikte yargılanan tutuklular yargılandıkları bölgede ve kendi istekleri doğrultusunda aynı hapisaneye konulmalıdır.

3-) Her tutuklu ve hükümlü talep ettiği hapisanelere götürülmelidir.

Disiplin ve Cezalandırma Uygulamasına Son Verilmelidir;

Yozlaşmanın insani değerlerden arındırılmanın, değersizleşmenin, ahlaksızlığın körüklendiği, kişiliklerin ezilip, her türlü insanlık dışı uygulamaya bo-

yun eĝen, itaat eden insan tiplerinin yaratılmaya çalışıldığı, insanların ezilip, kişiliksizleştirilmelerinin hedeflendiği, tüm yönetmeliklerin, genelgelerin buna göre hazırlandığı ve tüm yapının buna göre işlediği mevcut hapisane koşullarında “iyi hali” elde etmek mümkün değildir. Bu nedenle “**iyi hali görüldükleri taktirde...**” gibi şartlar koyarak mevcut haklardan yararlanma engellenmemelidir. Sorun tutuklu ve hükümlülerin “iyi hali” değil; yapısı, işleyişi, uygulamaları, yönetmelikleri ile insan hak ve özgürlüklerine uygun hapisanelerin olmasdır. Bir yandan her türlü baskı ve zor yöntemleriyle tüm insani hak ve özgürlüklerinden mahrum bırakılarak rrmenin körüklendiği, kişiliksizleşmiş insan tiplerinin yaratılmaya çalışıldığı, diğer yandan her türlü baskı ve terörün uygulandığı hapisanelerde disiplin cezalarıyla vb. cezalandırma mantığından vazgeçilmelidir. **Bu kapsamda;**

1-) Hiç bir tutuklu ve hükümlüye bedensel ceza, hücreye kapatma ve insanlık dışı, onur kırıcı cezalar verilemez.

2-) Düzen ve disiplin adına sosyal ilişkilerin gerektirdiği toplu yaşamdan kısıtlamaya gidilemez. İnsanca yaşamın gerektirdiği ihtiyaçlardan yararlanma hakkı, disiplin, güvenlik veya cezai yaptırım adına ortadan kaldırılamaz.

3-) Mevcut tüzük ve genelgelerde ifade edilen ve neredeyse her şeyi suç sayan disiplin yönetmeliği ve yasaklar kaldırılmalıdır. Disiplin suçu veya yasaklar toplumsal, bireysel sapkınlık işareti olan alışkanlık ve fiillerde eğitimi esas alan bir işlevin ötesinde olmamalıdır.

4-) Herhangi bir cezaya maruz kalan tutuklu veya hükümlülerin yazılı savunması alınmalı, varsa ta-nıklar dinlenmeli ve soruşturma tarafsız bir biçimde yürütülmelidir. Bu konuda son karar yargının olma-lıdır. Cezanın infazına başlamadan önce tutuklu ve-ya hükümlünün itiraz hakkı olmalı ve cezalar bu iti-raz sonuçlandırılıncaya kadar uygulanmamalıdır.

5-) Mevcut durumda uygulanan tüm disiplin yö-netmelikleri ve yasaklar iptal edilmelidir.

Savunma Hakkına Yönelik Kısıtlama Anlamına Gelen Tutuklu-Avukat İlişkilerine Yasaklayıcı Engelleyici Uygulamalara Son Verilmelidir;

1-) Avukat ziyaretlerinde gün, süre, müvekkil sa-ırsı gibi sınırlamalar getirilmemelidir.

2-) Avukat görüşleri tutuklu ve hükümlüyle yüz-üze, açık ve dinlenmeden yapılmalıdır. Bunun için gerekli fiziki düzenlemeler sağlanmalıdır.

3-) Özellikle siyasi davalara giren avukatların ha-pishanelere giriş çıkışlarında taciz ve yıldırmaya yö-nelik her türden saldırıya, onur kırıcı uygulamalara son verilmelidir.

4-) Tutuklu ve hükümlülerin savunma haklarıyla doğrudan ilgili olan daktilo, fotokopi, bilgisayar gibi araç-gereçlerden yararlanmalarının önündeki en-gellere ya da sınırlamalara son verilmelidir.

5-) Adalet, İçişleri ve Sağlık Bakanlıkları arasında 6 Ocak 2000 tarihinde imzalanan ve uygulamaya ge-çilen “üçlü protokol” derhal kaldırılmalıdır.

Kitap-Yayın İzleme Önündeki Tüm Engeller Kaldırılmalıdır;

1-) Tutuklu ve hükümlüler için her hapishanede okuma-çalışma amacıyla bir kütüphane kurulmalı buralara basılı tüm eserler girebilmeli, gazete ve dergiler temin edilmelidir.

2-) Tutuklu ve hükümlülerin ilgi alanlarına giren, dışarıdan getirttiği ya da posta yoluyla temin edebileceği her tür yayın özel bir seçime tabi tutulmadan verilmelidir.

3-) Hakkında toplatma kararı bulunan ya da yasaklanan yayınların tutuklu ve hükümlüye verilmesi engellenmemelidir.

Ayrıca;

4-) Tutuklu ve hükümlülerin sanatsal-kültürel alanda bilgi ve becerilerini geliştirmek için gerekli olanaklar sağlanmalı, atölyeler, müzik odaları gibi özel bölümler şeklinde çalışma alanları kurulmalıdır.

5-) Yine bu amaçla gerekli enstrüman, resim yapmak için gerekli malzemeler vb. çeşitli araç-gereç tutuklu ve hükümlüye temin edilmeli, kendi olanaklarıyla dışarıdan getirtebilenler verilmelidir. Tutuklu ve hükümlüler bu amaçla çeşitli sosyal-kültürel-sportif çalışma grupları oluşturabilmelidir.

Tutuklu ve Hükümlülerin Yeterli Beslenme Olanakları Sağlanmalıdır;

Her tutuklu ve hükümlüye, idarece sağlıklı ve güçlü kalabilmesi için yeterli besleyici değeri olan ve

sağlığa uygun nitelikli ve kaliteli iyi hazırlanmış yeme verilmelidir. Bunun için; şu anda uygulanan iaşe bedeli uygulamasından vazgeçilmeli, her tutuklu ve hukmlnn günlük kalori ihtiyaı hesaplanıp para olarak karşılığına bakılmaksızın bu ihtiyaı karşılanmalıdır. Cezaevi olanaklarının yetersizliği göz önünde bulundurularak ziyaretçilerin getirdikleri yiyecekler sınırlamaya tabi tutulmadan verilmelidir. Tutuklu ve hukmllerin kendi olanakları çerçevesinde yiyecek hazırlamaları için gerekli olan tp, ocak, buzdolabı, mutfak eşyaları vb. verilmelidir.

Kanser yaptığı bilimsel olarak ispatlanmış olan ve İstanbul Valiliği İl evre Mahalli Kurulu tarafından insan sağlığını tehdit ettiğinden dolayı kaldırılması kararı alınan cep telefonu engelleyicileri hapishaneler etrafından kaldırılmalıdır.

Koğuş Aramaları Baskı, Gözdağı, Talan Aracı Olmaktan ıkartılmalıdır;

Baskıcı, yasakçı mantığın somut bir uygulama biçimi de koğuş aramaları adı altında yapılan gözdağı talan operasyonlarıdır. Koğuş aramalarının devlet açısında ancak firarları önlemek amacıyla, güvenliğe ilişkin bir mantığı olabilir. Ancak koğuş aramaları güvenlik önlemleri boyutundan çıkmış, baskıcı, yasakçı, talancı zihniyetin sonucu olarak gözdağı ve talan operasyonlarına dönüştürülmüştür. Yüzlerce asker ve personelin koğuşlara doluştuğu, eşyaların talan edildiği, kırılıp dkldğu zarar verildiği ve fiziki-psikolojik bir savaş durumuna getirilen koğuş

aramaları;

1-) Belli periyotlarla -örneğin ayda bir- hapishane personelinin genel bir **gözetleme ve denetimin ötesine geçmeyecek** şekilde yeniden düzenlenmelidir.

2-) Arama adı altında eşyalar talan edilmemeli, kırılıp, dökülmemelidir.

3-) Dış güvenlikten sorumlu bulunan **askerler aramaya katılmamalıdır.**

4-) Tutuklu ve hükümlülerin özel eşyalarının mahremiyetine **saygı ve özen** gösterilmelidir.

5-) Öncelikle siyasi tutsaklarca manevi değeri olan resim, pano, amblem vb. sembollere kesinlikle saygı gösterilmelidir. Bunlara saldırılıp parçalanmamalıdır.

6-) Arama sırasında tutsaklara **gözetim hakkı** tanınmalı, tutuklu ve hükümlüler aranan bölümde bulunabilmelidir.

7-) Hapishaneler arası sevklerde ya da hastane, mahkeme sevklerinde yapılan aramalarda tutuklu temsilcilerinin gözlemci olarak bulunması engellenmemelidir. Aramalar tacize dönüşmemeli, onur kırıcı biçimlerde aramaya son verilmelidir.

8-) Ziyaretçilerimize uygulanan ahlak ve insanlık dışı aramalara son verilmelidir.

9-) Ziyaretçilerimizin getirdikleri yiyecek, giyecek vb. eşyalar arama adı altında kullanılamaz hale getirilmektedir. Bu uygulamalara son verilmelidir. Dışarıdan gelen her türlü ihtiyaç maddesi her hangi bir şart getirilmeden tutsaklara verilmelidir.

10-) Hapishane içi bölüm değiştirmelerde, aile,

avukat ziyaretlerine çıkışlarda, psikolojik yıpratmadan başka hiçbir mantığı olmayan üst aramalarına son verilmelidir.

Sayımlar Taciz ve Baskının Bir Aracı Olmaktan Çıkarılmalıdır;

Hapishane içinde denetimin bir parçası olarak uygulanan sayımlar denetim amacının dışına taşmamalı, tutuklu ve hükümlülere karşı psikolojik yıpratma, taciz etme, onurlarını kırma, kişiliksizleştirme aracına dönüştürülmemelidir. **Bunun için;**

1-) Tutuklu ve Hükümlülerin doğal yaşamlarını bozmayacak şekilde, uygun bir saatte ve makul bir personel sayısı ile yapılmalıdır.

2-) Koşuş sayımlarını günde en fazla bir kez yapmak yeterli sayılmalıdır.

Tutuklu ve Hükümlülerin Ruh ve Beden Sağlığını Temel Alacak Şekilde Sağlık Koşulları, Tıbbi Olanaklar Yaratılmalıdır;

1-) Her hapishanede kendi dallarında uzman olan en az bir doktor ve yeterli sayıda sağlık personeli bulunmalı, revirler açılmalı ve teknik açıdan asgari donanım sağlanmalıdır.

2-) Hapishanelerde geceleri en az bir nöbetçi doktor bulundurulmalıdır. Acil Durumlarda tutuklu veya hükümlü hızla tam teşekküllü bir hastaneye sevk edilebilmelidir. Bu konudaki **tek karar sahibi hapishane doktoru** olmalıdır.

3-) Hapishanelerde bir diş hekimi ve diş tedavisi

için gerekli araç-gereç ve malzemeler bulundurulmalıdır. En azından dış hastanelerde dış tedavisinin yapılması sağlanmalıdır.

4-) Bütün tutuklu ve hükümlüler için sağlık hizmetleri parasız olmalı, tedavi masrafları devletçe karşılanmalıdır. Hastanede tedavi olması gereken tutuklu ve hükümlülere bu olanak sağlanmalı, ranzalara kelepçeleme, muayene odalarında doktor dışında asker, personel vb. bulundurulması gibi **uygulamalara son verilmelidir.**

5-) Yaşamak, çalışmak zorunda kalınan yerlerde gün ışığından temiz hava koşullarından yararlanma olanağı göz önünde bulundurularak düzenlemeler yapılmalıdır.

6-) Her tutuklu ve hükümlünün banyo, temizlik vb. ihtiyaçlarının karşılanması için gerekli koşullar sağlanmalı, temizlik maddeleri idarece karşılanmalıdır.

7-) Belli aralıklarla sağlık harcamaları yapılmalı, koruyucu sağlık önlemleri alınmalıdır.

8-) Doktorlar tarafından kullanılmasına karar verilen protez vb malzemeler devlet tarafından karşılanmalıdır.

9-) Hapishaneler Tabipler Birliğinin denetimine açılmalıdır.

Tutuklu ve Hükümlüler Spor Yapabilme Olanaklarına Sahip Olmalıdır;

Her tutuklu ve hükümlü beden sağlığını korumak ve sosyal bir faaliyet olarak kendi ifade ve isteğiyle

spor yapabilecek olanaklara sahip olmalıdır. Bunun için;

1-) Her hapisanede her türden spor için gerekli araçlarla donatılmış bir spor salonu yapma yoluna gidilmeli ve isteyenlere bu olanaklar tanınmalıdır.

2-) Bu olanağın henüz olmadığı yerlerde havalandırmalar sağlık ve sosyal içeriği olan sportif faaliyetlerin yapılabilmesi için tüm gün kullanıma açık olmalıdır. ...

Tutuklu ve Hükümlüler Üniversite Dahil Her Düzeyde Öğrenim Hakkına Sahip Olmalıdır;

Hapishanelerdeki tüm tutuklu ve hükümlülerin her düzeyde öğrenim olanağından yararlanması sağlanmalı, bunun için ilgili kurumlarla işbirliğine gidilerek gereken koşullar yerine getirilmelidir.

Özellikle Adli Tutuklular İçin Çalıştırma; Angarya, Kişiliksizleştirme ve Sömürü Aracı Olmaktan Çıkarılmalıdır;

Eğitim ve meslek edinme amaçlı olması gereken tutuklu ve hükümlülerin çalıştırılması bugünkü kölelik ve sömürü ilişkilerine paralel olarak, ya bir sömürü aracı durumundadır ya da tutsakları kişiliksiz birer robot haline getirmenin amaçlandığı bir uygulama durumundadır.

Bu nedenle;

1-) Tutuklu ve hükümlülere kendi istekleri dışında hiç bir şekilde çalıştırma uygulaması dayatılma-

malıdır.

2-) Tutuklu ve hükümlülerin hapisane personeli hizmetinde çalıştırılması yasaklanmalıdır.

3-) İş atölyelerinde vb. yerlerde çalıştırılan tutsaklara normal bir ücret sistemine göre ücret verilmeli, çalışma süresi 8 saati aşmamalıdır. Çalışma koşulları insanca yaşam esaslarına göre düzenlenmelidir. Çalıştığı süreler emekliliğine sayılmalıdır.

4-) Hapishanede ihtiyacı olan her tutuklu ve hükümlüye iş olanağı sağlanmalıdır.

Hapishane Personeli “Zindancı” Anlayıştan Kurtulmuş ve Hapishane Koşulları Belli Bir Yeterlilik Düzeyine Sahip Olmalıdır;

Fiziki yaşam koşulları, tüzükler, genelgeler nedeniyle olumlu kılınırsa kılınırsın idareci ve personel insana değer veren bir anlayışla eğitimden geçirilmediği sürece hapishaneler yaşamında insanlık dışı pek çok uygulamayla karşılaşmanın önü alınamaz.

Bu nedenle;

1-) Hapishane personeli temel insan hakları konularında eğitimden geçmiş ve “**önce insana değer verme**” anlayışıyla şekillenmiş olmalıdır.

2-) Başta iktidar organlarının temsilcileri, tüzük ve genelgeler, basın-yayın organları vb.nin hapishane personeli üzerindeki etkileri göz önünde bulundurularak, tutuklu ve hükümlülerin kişiliklerine, siyasi düşüncelerine karşı düşmanlık doğuracak, personeli tutsaklara karşı bir şartlanmaya sokacak her

türlü propaganda ve spekülasyonlara engel olunmalı, bu türden çabalar cezai uygulamalarla önlenmelidir.

3-) Personelin çalışma süreleri 8 Saatte sınırlandırılmalı, rüşvet, adam kayırma vb.nin yok edilebilmesi için ücretlerin yeterli düzeye çıkartılması sağlanmalıdır.

4-) Hapishanelerde tam bir faşist örgütlenme şeklinde çalışan “A Takımı” vb personel istihdamı engellenmeli varolanlar derhal dağıtılmalıdır.

5-) Personelin sendikal-Demokratik örgütlenmelerinin önündeki engeller kaldırılmalıdır.

B- TUTSAK HAKLARI TANIMLANARAK YASAL BİR STATÜ VE GÜVENCEYE KAVUŞTURULMALIDIR

Bugün Türkiye cezaevlerinde keyfilik kol gezmektedir. Çünkü içerideki tutsakların -özürlüklerinin sınırlandırılması dışında- hangi insani ve demokratik haklara sahip olduklarını gösteren, kamuoyu ve yargı denetimine açık, merkezi ve genel yönetmelik, tüzük vb. yoktur.

Yürürlükteki mevzuat 1930’lu yıllardan kalma bir yönetmelik ile geçen yıllar zarfında ona yapılan yama niteliğindeki -çoğu da birbiri ile dahi çelişen- bir ekler-değişiklikler yığınınından ibarettir. İçerdikleri çağdışı hükümler de bir yana bunların çoğu değil uygulanmak cezaevi yöneticileri tarafından dahi bilinmemektedir.

Bu durumda **her gelen hükümet**, her gelen Adalet

Bakanı, daha da belirleyici olarak her gelen cezaevi müdürü, savcısı, jandarma komutanı vb.'nin siyasi eğilimlerine, keyfine ve yönetim anlayışına bağlı olarak uygulamalar değişmektedir.

Aslında bugün Türkiye'de ne kadar cezaevi varsa özde aynı olmakla birlikte hemen hemen o kadarda değişik cezaevi rejimi vardır. Öyleki İstanbul gibi bir merkezde bile siyasi tutsakların kapatıldıkları Bayrampaşa Cezaevi ile Ümraniye Cezaevi'ndeki haklar ve uygulamalar farklı farklıdır. Cezaevlerindeki tutsakların haklarının hiçbir açık tanıma ve güvenceye sahip olmadığı bu belirsizlik ortamında dayatılan insanlık dışı uygulamalar ve keyfilikler belli sınırlar içinde tutulup geriletebilmişse eğer, bu tamamen siyasi tutsakların **12 Eylül yıllarından beri kan ve can bedeli** yürüttükleri kesintisiz mücadelenin, sayısız direniş, açlık grevi, ölüm orucu eylemi vb.nin sonucudur.

Hücre tipi cezaevlerine karşı yükselen tepkiler üzerine duyarlı kamuoyunu aldatmak amacıyla gündeme getirilen makyaj niteliğindeki manevralarından biri de, "*cezaevlerindeki sorun ve uygulamaları hukuka uygunluk açısından izleyeceği*" iddia edilen "**İnfaz Hakimliği sisteminin kurulacağı**" masalıdır.

"**F tipi**" cezaevleri uygulamasına geçilmek üzere iken doğan tepkileri yatıştırmak amacıyla apar topar gündeme getirilip telaffuz edilen bu yapılanmaya dair henüz ortada hiçbir somut taslak ve adım yoktur. Bu da bir yana "**İnfaz Hakimliği**" adı altında özel bir kurum ihdas edilecek olsa bile, bu, cezaevlerinde işlenecek insanlık suçlarını önlemede ne derece et-

kili, işlevli, daha da önemlisi 'istekli' olacaktır.

Bugün Türkiye'de yargının bağımsız olmadığı bizzat yargı kurumları ve mensupları tarafından da itiraf edilen bir gerçektir. Hele uygulamasını MGK'nın istediği politikalar söz konusu olduğu zaman, bu bağımlılık tam bir itaat halini almaktadır. Kaldı ki, 12 Eylül askeri faşist cuntası döneminde de işkence ve dayak zoruyla dayatılan İstiklal Marşı, yemek duası vb. faşist yaptırımlara uymayan devrimcilerin infaz indiriminden yararlanmalarını engelleyen, dolayısıyla fazladan yıllarca yatmalarına neden olan "hücre hapsi" vb. disiplin cezaları mahkeme kararıyla verilmiştir. O dönemde de mahkemeler adeta cezaevi disiplin kurulları gibi çalışmışlar, hatta kimi durumlarda örneğin zorla dayatılan kimi uygulamaları reddeden devrimcilere fazladan bir de ek hapis cezaları verilmiştir.

Bugün kurulacak bir "infaz hakimliği" veya benzeri bir mekanizma da, mevcut sistem içinde, 12 Eylül döneminde cezaevleri disiplin kurulları gibi çalışan mahkemelerin oynadığından farklı bir rol oynayamaz. Bu ayrıca cezaevlerindeki hukuka ve insan haklarına aykırı uygulamaların "yargı denetiminden geçtiği" şeklinde bir yanılsama yaratma amaçlıdır.

Oysa bugün yargı'nın durumu bizzat üst düzey Yargı personeline bile savunulamamaktadır. Cezaevlerindeki keyfiliklerin, hukuk ve insanlık dışı uygulamaların önünü baştan kesip etkin bir denetim açık hale getirmenin ilk koşulu, tutuklu ve hükümlülerin sahip oldukları insani ve demokratik hakların açık ve kesin bir dille tanımlanarak yasal bir statü ve güvenceye kavuşturulmasıdır.

C- TARAFSIZ VE ETKİLİ BİR DENETİM MEKANİZMASI-SİSTEMİ KURULMALIDIR

Cezaevlerinde yaşanan insanlık dışı tutum ve uygulamaların, dönemden döneme, yönetimden yönetime, cezaevinden cezaevine değişen **keyfiliklerin pervasızca sürüp gitmesinin önemli nedenlerinden biri** de DENETİM YOKLUĞU'dur. Özellikle taşra cezaevlerinde yapılanların çoğu bu yüzden dört duvarın arkasında kalmakta; işkence ve katliam yapan görevlilerden dahi hesap sorulmamaktadır. Mızrağın çuvala sığdırılmadığı durumlarda açılan soruşturma ve işe göstermeliktir ve zaten hemen hepsi 'takipsizlik' veya 'beraat' kararları ile sonuçlanmaktadır. Haklarını koruma, seslerini duyurma imkanları çok daha kısıtlı olan adli tutuklu ve hükümlülerin yaşadıkları cezaevlerinde durum bu açıdan da çok daha kötüdür.

Adli ve Siyasi Ayrımı Yapılmaksızın Tüm Cezaevleri Demokratik Kamuoyunun Denetimine Açılmalıdır.

Bu Denetimin Güven Verici ve Etkili Olabilmesi İçin:

◆ Tutuklu ve hükümlülerin temel hak ve özgürlüklerini savunan, onlarla yakın ilişkide bulunmayı taahhüt eden tutuklu ve hükümlü yakınları kuruluşları, çeşitli demokratik kitle örgütleri, gibi kurum temsilcilerinden oluşan heyetler aracılığıyla yapılmalı; devleti temsilen Adalet Bakanlığı vb. temsilcilerinin yanı sıra tutsak yakınlarının temsilcileri de bu denetim heyetlerinde yer almalıdır.

◆ Kurulacak denetim heyetleri, istedikleri cezaevini istedikleri zaman ve önceden izin alma-haber verme zorunluluğu getirilmeksizin özgürce denetleyebilmelidirler. Cezaevlerinde hiç bir mekan vb. bu heyetlere kapalı tutulmamalıdır. Heyetler istedikleri hükümlü ve tutuklu ile görüşebilmeli; bu görüşmeler idareden gizli yapılmalı; heyetle görüşen tutuklu ve hükümlülerin daha sonra herhangi bir cezalandırma ve yaptırıma uğramamaları garanti altına alınmalı, bu garanti çerçevesinde isteyen tutuklu ve hükümlünün istediği cezaevine sevki yapılmalıdır. Denetim heyetleri, yasal sınırlar içinde belli bir yaptırım gücüne sahip olmalıdır.

Bu kapsamda;

◆ Hazırladıkları raporlarda yer alan insani ve yasal öneriler derhal, ivedilikle yerine getirilmelidir.

◆ Tespit ettikleri insanlık ve yasa dışı tutum ve uygulamalar hakkında acil idari ve adli soruşturma konusu yapılmalıdır.

◆ Cezaevlerini Denetim Heyetleri'nin gözlem ve değerlendirme raporları -sonuçları ile birlikte- kamuoyuna açık olmalıdır. Bilindiği gibi son süreçte hücre tipi hazırlıklarına karşı kamuoyunda yükselen tepkileri yatıştırma amacıyla, "*cezaevlerinde denetim yapacak 'sivil' komiteler-komisyonlar kurulmasının düşünüldüğü*" telaffuz edilir olmuştur. Fakat bu konuda da ortada hiçbir somut adım, hazırlık, yönelim yoktur. Bunun daha çok Adalet Bakanı'nın 'kişisel fikri-fantazisi' olduğu görülmektedir. Tepkiler tavsar ya da yatıştırıcı gibi olursa bu proje de-söz de unutulup gidecektir. Kaldı ki, düşünüldüğü söyle-

nen bu Denetim Komisyonları fikri, bugün telaffuz edildiği haliyle yaşama geçirilecek olsa bile, kamuoyunu yanıltıcı-aldatıcı bir işlev görme olasılığı yüksektir. Çünkü Bakanlık yaptığı açıklamalarda, bu komisyonların “**Emekli yargıç ve savcılarla, eşraftan**” kurulmasının düşünüldüğünü belirtmektedir. Daha önceki resmi görevler sırasındaki işlevleri ve edindikleri mantalitenin yanı sıra emeklilik hakları bakımından devlete bağımlılıkları süren -ve kim tarafından nasıl seçilecekleri belirsiz- emekli yargıç ve savcılarla devletten ihale-kredi vb. çıkar beklentisi-ilişkisi içinde olma ihtimali yüksek -ve yine kim tarafından nasıl seçileceği belirsiz- eşraf temsilcilerinden oluşan, bileşiminde bunların ağır bastığı bir heyet ne kadar ‘tarafsız’ ve ‘bağımsız’ olabilir? Fiilen yarı resmi bir karakter taşıyan böyle heyetlerin yapacakları cezaevi denetimlerine ne denli güvenilebilir? Kendilerinden başka hiçbir gücü, kurumu vb. temsil etmeyen böylesi heyetlerin iyi niyetli-dürüst çabaları bile **ne kadar sonuç alıcı olabilir?** Olmaz! Bu nedenle yukarıda önerdiğimiz kurumlar tarafından oluşturulacak **Denetim Kurulları yasal güvence altına alınmalıdır.**

D- İNFAZ SİSTEMİ VE UYGULAMALARINDAKİ EŞİTSİZLİK-AYRIMCILIK ORTADAN KALDIRILMALIDIR

Bugün Türkiye’de tek bir ceza infaz sistemi yoktur. Ana kategori olarak; adli suçlar için ayrı, siyasi suçlar için tamamen ayrı bir infaz hukuku ve uygulaması geçerlidir. Tahmin edilebileceği gibi bu ayrım siyasi tutsakların aleyhinedir. Daha işin başında, si-

yasi tutsakların, TCK'nın yargılandıkları maddesinden aldıkları ceza, 3713 sayılı yasa gereğince ayrıca otomatik olarak 1/3 oranında artırılır.

Adli suçlardan (MHP'li faşistler, ülkücü mafya ve çeteciler vb. de bu kategoridedirler) hükümlüler aldıkları cezanın 5'te 2'sini yatarlarken, devrimci siyasi tutsaklar 4'te 3'ünü yatarlar. "Terör suçlusu" olarak tanımlanan devrimci siyasi tutsakların cezaları, "özel infaz kurumlarında" çektirilir ("F Tipi" olarak adlandırılan hücre tipi cezaevleri de buna dayanılarak gündeme getirilmiştir). Siyasi tutsaklara açık görüş hakkı tanınmaz. Bu hak 1991'den itibaren 3713 sayılı yasanın uygulaması ile gasp edilmiştir. Ceza süreleri ne kadar azalmış olursa olsun siyasi tutsaklar, adli hükümlülerin yararlandıkları; açık ve yarı açık cezaevlerine gönderilme, aile fertlerinin ağır hastalık ve ölümü halinde kısa süreli izin, tahliye öncesi iş arama izni vb. haklarından yararlandırılmazlar.

İnfaz Sistemindeki Eşitsizlik ve Ayrımcılık Ortadan Kaldırılmalıdır. Bu kapsamda;

◆ Siyasi-adli ayrımı yapılmaksızın tüm tutuklu ve hükümlülere karşı tek bir infaz sistemi uygulanmalıdır. İnfaz hukuku ve uygulamaları, ortaçağa özgü zindancı-intikamcı yaklaşım ve hükümlerden arındırılarak çağdaş insani temelde yeniden düzenlenmelidir.

Siyasi tutsakların aldıkları cezaları TCK'nın ilgili maddesi dışında otomatik olarak ağırlaştırıcı tüm yasa ve hükümler ortadan kaldırılmalıdır. Siyasi ve adli bütün tutuklu ve hükümlülere AYDA BİR KEZ

açık görüş hakkı tanınmalıdır.

Yatılması gereken sürenin 3 yılın altında olduğu altına düştüğü cezaların infazı sırasında yarı açık ve açık cezaevlerine gitme, hastalık ve ölüm izni, bayram izni kullanma vb. haklardan siyasi tutsaklar da yararlandırılmalıdır.

◆ Meşruten tahliye hakkı başta olmak üzere tutuklu ve hükümlülere tanınan yasal haklardan yararlanma da bulundurulmalı, bu kurulların verdikleri cezalar yargı denetimine açık ve tabi olmalıdır.

E- TERÖRLE MÜCADELE YASASI BÜTÜNÜYLE İPTAL EDİLMELİDİR

Toplumsal muhalefeti denetim altında tutabilmek amacıyla 12 Eylül uygulamalarının devamına yasal bir zemin oluşturmak üzere 1991 yılında çıkarılan 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası (TMY) tümüyle anti-demokratik bir yasadır. Bugün gündeme getirilen hücre tipi cezaevleri, tecrit-izolasyon saldırısının yasal temeli de bu faşist yasadır. Fakat bundan da önce, düzene ve sisteme yönelik en küçük bir eleştiri ve muhalif duruşu dahi “terör suçu” kapsamına sokan bu yasa sayesinde Türkiye bugün dünya üzerinde en fazla “terör suçlusu ve hükümlüsüne sahip ülke” konumundadır. Bugün Türkiye cezaevlerinde 10 bini aşkın “terör suçlusu” vardır. Siyasi tutsaklara yapılan tüm baskı ve ayrımcılıkların temeli yine bu yasadır. (Alınan cezaların otomatik olarak 1/3 oranında artırılması, cezaların özel tip cezaevlerinde infazı, açık görüş hakkının tanınmaması vd.)

Dolayısıyla bugün hücre tipi cezaevlerine karşı gelişen kamuoyu tepkisini yatıştırmak amacıyla gündeme getirilen TMY'nin 16. maddesinin değiştirilmesi önerisi çift taraflı bir tuzak karakterine sahiptir. Birincisi, yapılması düşünülen değişiklik, "F Tipi" cezaevi saldırısının özünü oluşturan tecrit ve izolasyonu ortadan kaldıracı değil pekiştiricidir.

Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü **Ali Suat Ertoşun**'un Temmuz 2000 tarihli CNN Türk'te yayınlanan 32. Gün programında da itiraf ettiği gibi, tasarlanan değişiklikte sadece "**Treadmana olumlu yanıt veren**", yani hainleşip itirafçılaşan tutuklu ve hükümlülerin cezaevlerinin sosyal alanlarından yararlanmalarına imkan verilmesi düşünülmektedir. Dolayısıyla düşünce ve ideallerinde direnen devrimci siyasi tutsaklar açısından değişen bir şey olmayacaktır. İkinci olarak, TMY'nin değişmesi gereken tek yeri-maddesi 16. Madde değildir. Ünlü 8. Maddesi ile düşüncüyü dahi "terör suçu" sayan bu faşist yasa tümüyle ortadan kaldırılmalıdır. 16. Maddede yapılacak o da döneklik ve ihanet edeni 'ödüllendirme' ile sınırlı bir değişiklik, en küçük bir muhalefet eğilimi ve eylemi ağır cezalarla yanıtlayan bu faşist yasanın sürekli bir biçimde yani "terör suçluları" üretmesini önlemeyecektir. Bu faşist çemberin kırılmasının yolu TMY'nin kaldırılması ile birlikte DGM'lerin kapatılmasını şart koşmaktadır. ...

F- DGM'LER KAPATILMALI YAPTIĞI YARGILAMALAR YENİLENMELİDİR

Cezaevleri sorununa çağdaş çözümler aranırken,

dikkatler sadece cezaevlerinin kendisi-içi ile sınırlanmamalıdır. Sorunun kendisi kadar sorunu yaratıp büyüten etkenlere doğru da inilmelidir. Bu bakış açısı ışığında yaklaşılacak olursa cezaevleri sorunu DGM sorunundan ayrı ele alınamaz. Özellikle “siyasi suçlar” açısından bugün cezaevlerini adeta birer insan deposu haline getiren kurumların başta gelenlerinden biri de DGM’lerdir.

“F tipi” cezaevleri -TMY- arasından, sac ayağı benzeri bir bütünlük ilişkisi vardır. DGM’ler, askeri darbe-cunta dönemlerinin sıkıyönetim mahkemelerinin devamı olarak kurulmuşlardır. Sıkıyönetim mahkemelerinin işlevlerini “olağan-sivil” dönemlerde yerine getiren özel mahkemelerdir. Bu tür mahkemelerin çağdaş hukuk sisteminde yerinin olmadığı Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararları ile de sabittir. 1999 yılında bir Anayasa değişikliği ile başından beri bu mahkemelerin bileşiminde yer alan asker üyelerin çıkarılmasını kabul etmekle devlet bu gerçeği dolaylı yoldan kabul etmiş demektir. Dolayısıyla DGM’lerin bugüne kadar verdiği bütün kararların hukuken “yok” sayılmaları en azından yaptığı yargılamaların yenilenmesi-davaların yeniden görülmesi gerekir. DGM’lere karşı mücadele bir demokrasi ve özgürlük mücadelesidir. Rejim ve düzene karşı her türlü muhalefeti biçmek amacıyla kurulan bu özel mahkemeler var olmaya ve ellerine verilen TMY gibi bir silahı da kullanmaya devam ettikleri sürece ne çıkarılacak genel bir “af” veya ne de bir başka kısmi önlem, cezaevleri sorunu gibi bir sorunu Türkiye’nin gündeminden çıkarmaya yetmeyecektir. Cezaevleri hızla yine dolacak, yine on bin-

lerce “terör suçlusu” yaratılacak ve yine insanlar siyasal düşünce ve inançlarından dolayı çok ağır hapis cezalarına çarptırılacaklardır. Aslolan bu zincirin kırılmasıdır. Bu nedenle 3713 sayılı yasa gibi DGM’lerde kapatılmalı verdikleri kararlar bütün sonuçlarıyla birlikte iptal edilmelidir.

**20 Ekim 2000 Tarihinde Başlayan
Süresiz Açlık Grevi-Ölüm Orucu
Eyleminin Talepleri:**

KAMUOYUNA

ÖLÜM ORUCU Direnişimizin Yarattığı
Deprem; Hücreleri, Yaptıranların Başlarına
Yıkacak
DİRENİŞ TARİHİMİZE ONURLA
YAZILAN YENİ SAYFALAR EKLEMeye
DEVAM EDİYORUZ

Faşist devletin biz devrimci tutsaklar nezdinde “F Tipi” hücre hapisaneler uygulamasıyla başlattığı saldırı süreci bugün yeni bir aşamaya giriyor.

Faşist devlet, 2000 yılının başından bu yana hücrelere geçileceğini belirtiyor ve bunun hazırlıklarına büyük bir hızla devam ediyor. 2000 yılının Mayıs ayından itibaren faaliyete geçirileceği söylenen hücreler tutsak yakınlarının, halkımızın duyarlı demokrat çeşitli kesimlerinin devrimci tutsakları sahiplenmesi ve hücrelere karşı yükselttiği eylemlilikler nedeniyle bugüne kadar hayata geçirilemedi. Fakat bu erteleme hücre saldırılarından vazgeçildiği anlamına gelmiyordu. Tepkileri göze alamayan işbirlikçi uşak iktidar TMY'nin değiştirilmesi, Cezaevi İzleme

Kurulları'nın oluşturulması, "af" vb. demagojik ve yalana dayalı içi boş söylemlerle oluşan tepkiyi yatıştırmaya, hücreleri meşrulaştırmaya çalıştı. Meclis açılır açılmaz ilk ele alınacak maddeler olarak düzenlemelerin gündeme getirileceği tartışmalarıyla, oluşan duyarlılığı kırmayı, muhalefeti etkisizleştirmeyi hedefledi. Hiçbir netliği olmayan, belirsiz ifadelerle geçiştirilen düzenleme dedikleri maddeler **hücre saldırısının özünü değiştirmeyen, aksine baskı ve işkence anlamına gelen** uygulamaları gizlemeyi amaçlayan bir örtüden başka bir şey değildir. Her yanından delik deşik edilen örtü, gerçekleri gizlemeye yetmiyor.

Faşist devlet F Tipi Hücre Hapishane çalışmalarından vazgeçmiyor. Bu gerçek aylardır hemen her gün tüm dünyanın gözleri önünde kanıtlandı. Hücrelere karşı olan binlerce tutsak yakını, aydın, sanatçı, devrimci-demokrat-ilerici gözaltına alındı, işkencelerden geçirildi. Yaşlı analarımız hücrelere karşı oldukları için Ankara yollarında, İstanbul'da alanlarda öldüresiye dövüldüler. Galatasaray Lisesi önündeki eylemlerde yerlerde sürüklenerek gözaltına alınmak sıradan bir uygulama haline getirildi. Tüm faşist uygulamalara rağmen ailelerimiz ve tüm duyarlı kamuoyu bizi yalnız bırakmadı. Neredeyse her gün hücrelere karşı eylemlerle yanımızda olduklar, Adalet Bakanlığı'na, hükümete çağrılar yaptılar. "**Hücreler Ölümdür**" dediler. Karşılığında gördükleri ise işkence, dayak ve gözaltından başka bir şey olmadı.

Faşist Devlet kararlılık gösterisine girmeye devam etti. "**Hücrelere mutlaka geçilecek**", "**F Tipleri çağ-**

daştır, insan haklarına uygundur” dendi. Hücrelerden vazgeçmeyeceğini açıkça ilan etti. Herkes konuştu. Herkes bir şeyler söyledi. Hücre saldırısına karşı çıkanlar, yanında olanlar söylediler söyleyeceklerini. Artık konuşma sırası biz tutsaklara geldi.

Sürecin başından bu yana faşist devletin bu saldırısının ancak bedelleri göze alabilen bir mücadele çizgisi ile, direnişle püskürtülebileceğini söyledik. On yıllardır ülkemiz hapishanelerinde devrimci tutsakların direnişleri karşısında diz çöken faşist devletin anladığı tek dil buydu.

Bugün bir kez daha emperyalizme ve işbirlikçi usaklarına anladığı dilden cevap vereceğimizi **ilan ediyoruz.**

Nasıl ki, 12 Eylül cuntasının hapishanelerdeki teslim alma politikaları püskürtüldüyse,

Nasıl ki, 1 Ağustos genelgesi yırtılıp atıldıysa,

Nasıl ki, 1991’de Eskişehir tabutluğu kapattırıldıysa,

Nasıl ki, 1996’da Ölüm Oruçlarıyla Eskişehir Tabutluğu bir kez daha kapattırılıp, halka yönelik saldırıların önüne barikat olunduysa, bugün yine aynı görevle karşı karşıya kalan biz devrimci tutsaklar olarak şehitlerimizin bize gösterdiği yoldan tereddütsüz yürümeye devam edecek, halk düşmanlarına bir kez daha diz çöktüreceğiz.

Bugün, kararlılık gösterisinde bulunanlar yine dizlerinin üzerinde gelecekler; biz devrimciler ise zaferimizi tüm dünyaya ilan edeceğiz.

Kararlıyız;

Bedeli ne olursa olsun ödemekten çekinmeyeceğiz. Ama hücrelere girmeyeceğiz. Hepimizi katledebilirler, Ölüm Oruçlarında şehit düşebiliriz; hapishanelerde tek bir yoldaşımız kalabilir. Ama bu durumda bile o tek bir tutsağı sağ olarak hücrelere sokamayacaklardır.

Hücreleri yaptırtanların başına yıkacağız. Ölüm Oruçlarında, Buca, Ümraniye, Ulucanlar, Burdur, Bergama Hapishanelerinde direnen, şehit düşen yoldaşlarımızın kanlarıyla, canlarıyla yazdığı tarihe layık olacağız. Bizleri hücrelere sokmak isteyenlerin önüne bedenlerimizle barikat öreceğiz. Artık ülkemiz hapishanelerinde direnişin gür sesi yankılanacak.

Bugün tüm dünyanın huzurunda emperyalizme, işbirlikçilerine ve onların uşaklarına bir kez daha sesleniyoruz; ZAFER BİZİM, İŞBİRLİKÇİLİK, UŞAKLIK, YENİLGİ VE TESLİMİYET SİZİN TARİHİNİZDİR. Tarihimize hiçbir zaman leke sürdürmedik, sürdürmeyeceğiz. Tarihe yeni, onurlu sayfalar eklemeye devam edeceğiz. Bu inanç ve kararlılıkla, işbirlikçi uşak iktidarın hücre tipi hapishaneler temelinde tüm halka yönelik sürdürdüğü politik saldırıya karşı **20 Ekim tarihinden itibaren**, belli bir süreden sonra ise Ölüm Orucu eylemine dönüştüreceğimiz Süresiz Açlık Grevi direnişimize başlıyoruz.

DHKP-C, TKP(ML) VE TKİP olarak yürüteceğimiz böylesine tarihsel bir direniş sürecini başlatmanın coşkusunu, moralini taşıyor, direnişimize başlama kararını açıkladığımız bu andan itibaren zaferi kazandığımızı biliyoruz.

DİRENİŞİMİZİN TALEPLERİ:

1- Bugüne kadar yapımı süren, esas olarak devrimci tutsakları tecrit, yalnızlaştırma, işkence yöntemleriyle teslim alma, kişiliksizleştirme politikaları çerçevesinde gündeme getirilen **F Tipi Hücre hapis-haneleri kapatılmalıdır.**

2- Bütün bir halkı “terörizm” demagojisi ile suçlayarak “zanlı” haline getiren; işkence, katliam ve infazları yasallaştıran, bunları gerçekleştiren işkenceci-katilleri koruyan **3713 sayılı Anti-Terör yasasının** sadece F Tipi hücreleri yasal dayanağını oluşturan 16. maddesi değil, tamamen anti-demokratik olan ve sonuçları artık iyice görülen bu yasa **bütün sonuçlarıyla birlikte kaldırılmalıdır.**

3- Kamuoyunda “**Üçlü Protokol**” olarak tanınan, Adalet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Sağlık Bakanlığının ortak imzalarından oluşan, tutsakların savunma hakları ve tedavi hakları başta olmak üzere hakgasplarına yönelik, avukatlara onursuz arama dayatmasını içeren protokol **iptal edilmelidir.**

4- Kuruluş amacı ve 1984’ten beri uygulamalarıyla özel-olağanüstü mahkemeler olan **Devlet Güvenlik Mahkemeleri kaldırılmalı**, verdiği cezalar bütün sonuçlarıyla kaldırılmalıdır.

5- Hapishaneler, belli periyotlarla ilgili kentin Barosunun atayacağı avukatlar, Tabipler Odasının belirleyeceği hekimler, tutukluların belirleyeceği avukatlar, tutukluların belirleyeceği tutuklu aileleri, Tutuklu ve Hükümlü Aileleri ile insan hakları ihlalleri ile ilgili DKÖ’lerin atayacağı temsilciler ile Tüm Yargı-Sen’in atayacağı temsilcilerinden oluşan bir **he-**

yet tarafından belli periyotlarla denetlenmelidir. Bu denetim keyfiyete bırakılmamalı, yasal güvence altına alınmalıdır.

6- 21 Eylül 1995 tarihinde BUCA hapisanesinde üç arkadaşımızın katledilmesinden;

4 Ocak 1996 tarihinde ÜMRANİYE hapisanesinde dört arkadaşımızın katledilmesinden;

24 Eylül 1996 tarihinde DİYARBAKIR hapisanesinde on arkadaşımızın katledilmesinden;

26 Eylül 1999 tarihinde ULUCANLAR hapisanesinde on arkadaşımızın katledilmesinden ve tüm bu saldırılarda onlarca arkadaşımızın yaralanmasından sorumlu olanlar kamuoyuna açık bir şekilde hızla yargılanıp cezalandırılmalıdır.

5 Temmuz 2000 tarihinde BURDUR hapisanesinde arkadaşlarımıza saldıran, kolları kopartan, yaralayan, tecavüz edenler ve bu operasyonun emrini verenler, kamuoyuna açık bir şekilde hızla yargılanıp cezalandırılmalıdır.

UĞUR SARIASLAN, TURAN KILIÇ, YUSUF BAĞ, MECİT SEÇKİN, RIZA BOYBAŞ, ORHAN ÖZEN, GÜLTEKİN BEYHAN, AYGÜN UĞUR, BERDAN KERİMGİLLER, İLGİNÇ ÖZKESKİN, HÜSEYİN DEMİR-CİOĞLU, ALİ AYATA, MÜJDAT YANAT, AYÇE İDİL ERKMEN, TAHSİN YILMAZ, YEMLİHA KAYA, HİCABİ KÜÇÜK, HAYATİ CAN, ÜMİT ALTINTAŞ, HALİL TÜRKER, ABUZER ÇAT, MAHİR EMSALSİZ, AHMET SAVRAN, AZİZ DÖNMEZ, HABİB GÜL, ZAFER KIRBIYIK, ÖNDER GENÇASLAN, İSMET KAVAKLIOĞLU, H. HÜSNÜ EROĞLU, MEHMET YALÇINKAYA, KALENDER KAYAPINAR, YUNUS YAMAN, MEHMET

BATUGE, KADİR DEMİR, EDİP DİREKÇİ, NİHAT ÇAKMAK, ERKAN PERİŞAN, RIDVAN BULUT, HAKKI TEKİN, MEHMET SABRİ GÜMÜŞ, CEMAL CAM, AHMET ÇELİK, POLAT İYİT, ENGİN HUYYLU, MURAT DİL, UĞUR HÜLAGÜ GÜNDOĞAN, MUSTAFA KAYA, KAZIM TUNÇ isimli arkadaşlarımız değişik tarihlerde sağ olarak tutuklanmışlardı. Bu arkadaşlarımızın can güvenliği devletin sorumluluğundaydı. Bilindiği gibi tutukluluk statüsünün, halk tarafından kabul edilir ve hukuki oluşunun temeli devletin can güvenliğini garanti altına almasıdır. Bu arkadaşlarımız ise devlet tarafından katledildi. Bu arkadaşlarımızı geri istiyoruz...

7- Çeşitli hastalıkları sabit olan, 1996 Ölüm orucu sonrası rahatsızlıkları süren, çeşitli operasyonlarda yaralanan ve tedavileri yapılmayan arkadaşlarımız **derhal salıverilmelidir.**

8- Değişik tarihlerde ve yerlerde gözaltındayken bizlere **işkence yapanlar** açığa çıkartılmalı, kamuoyuna açık bir şekilde hızla **yargılanıp cezalandırılmalıdır.** Bu işkenceciler hakkında gerek savcılıklara gerekse de TBMM komisyonlarına başvurularımız vardır. “Takipsizlik kararları” ile işkencecilerin korunmasından vazgeçilmelidir.

9- Halkların demokrasi ve özgürlük mücadelesi önündeki tüm **anti-demokratik yasalar iptal edilmeli,** Kürt Ulusu ve diğer Ulusal azınlıklar üzerindeki baskılara son verilmelidir.

**KAHROLSUN FAŞİZM YAŞASIN MÜCADELEMİZ
KAHROLSUN TESLİMİYET, KAHROLSUN TASFİ-**

YECİLİK

**ÖLECEĞİZ AMA HÜCRELERE GİRMEYECEĞİZ
YAŞASIN GENEL DİRENİŞİMİZ
BİZ KAZANACAĞIZ**

20 Ekim 2000 Tarihinde Süresiz Açlık Grevi-
Ölüm Orucu eylemine başlayan Bayrampaşa,
Ümraniye, Bursa, Çanakkale, Bartın, Gebze,
Malatya, Çankırı, Aydın, Buca, Ankara-Ulu-
canlar, Uşak, Ceyhan, Niğde, Nevşehir, Ada-
na-Kürkçüler, Yozgat...

**Hapishanelerindeki DHKP-C, TKP(ML),
TKİP Davalarından Yargılanan Siyasi Tutuk-
lu ve Hükümlüler**

F tipi saldırısı, kendisine karşı çıkan muhaliflerine yaşam hakkını dahi “çok” gören faşist anlayışın “ceza” ve “ıslah” uygulamasının bugünkü tezahür biçimidir. Bu anlayış, kendisine karşı çıkanı sadece zindana kapatmakla yetinmez; onu, muhalif bir tutum benimseyerek yerleşik düzene ve otoriteye karşı çıktığına “*pişman etmeyi*” amaçlar. Bu amaca ulaşabilmek için de baskı ve zulmün, işkence ve eziyetin en hayasız biçimi ve yöntemlerine de başvurmaktan çekinmez.

(...)

F Tipi Hücre hapishaneler hakkında ve onun yerine ne önerdiğimizize ilişkin düşüncelerimizi kamuoyuna bir kez daha sunuyoruz.